

Think Big!

De tweede editie van Buckle-up, trips voor creatieve professionals die worden georganiseerd door Veel Meubelstukken in samenwerking met Adformatie en de Volkskrant, voerde onlangs naar New York. Copywriter Jurjen Born (BSUR Agency) was erbij.

do De voorbereiding voor dit bliksembezoek bestaat uit het vluchtig omkeren van de halve klerenkast in een open koffer. Helaas de verkeerde helft meegenomen, want bij aankomst blijkt het weer omgeslagen; er ligt twintig centimeter sneeuw bij een graad of tien nachtvorst. Niettemin is het meteen feest, want Buckle-up heeft heel stijlvol een witte stretched limo geregeld voor dit selecte groepje Amsterdamse creatieven, dat bestaat uit reisleidster *Mirla Klijn* (VeelMeubelstukken), *Marvin Popping* (BrandBase), *Bas van Berkestijn* (Woedend!), *Gemma Veel* (VeelMeubelstukken), *Joost Perik* (BSUR Consulting) en ondergetekende.

Ook wij leven deze paar dagen volgens de regel 'When in New York, do as the New Yorkers do'. Dat begint al bij de slaapplek. Niet het zoveelste hippe designhotel, maar een onvervalste loft à la Seinfeld in hartje SoHo. Het appartement is een lel van een open ruimte op de vijfde verdieping van een klassiek pand in Greene Street. Art galleries en flagshipstores vechten hier om de vierkante meters. Bijvoorbeeld de eerste Apple-store die pal om de hoek zit, met de door *Steve Jobs* persoonlijk gepatenteerde glazen trap.

White Limo met Gemma Veel en chauffeur/acteur Big Mo.

Kino 41 artparty in club Arena

Onze host ter plekke is oud-journaliste *Bambi Bogert*, die hier al een paar jaar woont. Samen met *Mirla* heeft ze een volgepakt programma bedacht dat ons dwingt om dertig uur in een dag te persen. We beginnen meteen de eerste avond bij de pas geopende club Arena met een feestje van Kino 41 van art-partyorganisatoren *Kenny Kenny* en *Susanne Bartsch*. Hier wordt vol overgave gedaan op de rand van de vulkaan, met burleske acts en dito publiek. Leren maskers boven Armani-pakken, een Afro-Amerikaanse stylist met een blonde pruik met een diameter van 80cm en andere kleurrijke nachtfiguren zoals *Michael Stipe* van REM of *Amanda Lepore*, de muze van fotograaf *David LaChapelle*.

vr 'Veel Amerikaanse architecten zijn dichtgetikt en laten te weinig ruimte voor het individu in hun ontwerpen. Je moet mensen juist persoonlijke vrijheid geven, de ontwerpen niet te strak organiseren.' Dit is de stelling van renovatiearchitect *Jeff Vandenberg*. Van oorsprong Nederlander, maar al bijna zestig jaar Amerikaan, is hij zelf goed geconserveerd. Dagelijks oefent hij z'n snowboardskills door met losse handen in de metro te staan. Hij

leidt ons met licht accent rond door de Chelsea Market, een voormalige koekjesfabriek van The National Biscuit Company, die hij omvormde tot een populair winkelcentrum en verzamelgebouw van (media-)bedrijven. En gelukkig is er ook nog een goeie muffinshop met sterke koffie.

Tijdens de verbouwing zijn zoveel mogelijk oorspronkelijke kenmerken behouden, waardoor het geheel aan doet als een industrieel doolhof van gangen, vol koperen buizen en stalen balken, ruwe bakstenen muren, gietijzeren machineonderdelen, originele liften en waterleidingen. Links en rechts hangen sfeerverhogende kunstfoto's en schilderijen door het gebouw. Slim hergebruik van materiaal en inventieve constructies zorgen hier voor een unieke inrichting, met onder meer een zwevende vergadertafel van glas en staal. Vandenberg: 'Het behoud van deze fabrieksmonumenten is essentieel voor het gevoel van de menselijke maat in een megalomane stad als New York'.

Meer letterlijke voorbeelden van 'second life' vinden we even later bij de expositie Design Life Now in het National Design Museum aan de rand van het Central Park, op de zogeheten 'museum mile'. De overzichtstentoonstelling laat werk zien van 87 ontwerpers in alle bekende disciplines. Architectuur, gebruiksvoorwerpen, grafisch design, film, animatie tot aan mode en robotics toe. Tussen de grote namen staan ook die van *Rem Koolhaas* en *Hella Jongerius*, een stukje werelddesign van eigen bodem naar de mensen toe. Ruim aandacht verder voor de iPod van Apple (inclusief de alomtegenwoordige advertentie van TBWA), de superieure business class van de Boeing 787 Dreamliner en de synthetische schoenontwerpen van Nike Sphere.

Aankomst op JFK: (vlnr) Jurjen Born, Gemma Veel, Bas van Berkestijn, Mirla Klijn, Marvin Popping

De middag eindigt met een bureaupresentatie op 60 Madison Avenue, het Amerikaanse hoofdkwartier van StrawberryFrog. Tussen alle grote internationale bureauketens heeft oprichter *Scott Goodson* zich met de zijnen verschanst in een chique penthouse. Van hieruit daagt hij de grote jongens uit. Hij introduceert ons in de wereld van Frogism en laat zien hoe verfrissend die benadering van cultural movements werkt in de Amerikaanse thuismarkt. Bijvoorbeeld voor Microsoft en Asics.

Bij de rondleiding blijven we hangen in de Frog Pond, het eigen barretje met dakterras en uitzicht over stad, waar de ceo en de cfo samen als volleerde amateur-shakers stevige margarita's mengen. Zelf hebben ze er al een of twee of drie voorgeproefd. De vrijdagmiddagborrel komt niettemin traag op gang omdat het merendeel nog keihard werkt aan een grote pitchpresentatie die dat weekend gewonnen moet worden.

We eten lekkers uit de zee in de klassieke Oyster-bar, die in de kelder van het Grand Central Station zit. Opnieuw een geslaagde monumentale renovatie van een prachtgebouw. Daarna heeft *Bambi* een reservering voor elkaar gekregen in Milk & Honey. Een intieme en illustere cocktail lounge, waar de jonge Ierse Master Shaker *Michael*, vanachter een minuscule bar en gehuld in kaars-

Frog Pond: 't eigen barretje van StrawberryFrog

licht, de meest fenomenale cocktails creëert (en gegarandeerd katervrij). Een cocktail- of prijskaart ontbreekt en zelfs het telefoonnummer wisselt maandelijks. De geheimzinnigheid rond deze zogenaamde 'Speak Easy' stamt nog uit de periode van de drooglegging en wordt goed gecultiveerd. Daarna nog even afpilsen bij de Ruff Club, die al vrij snel na onze aankomst z'n naam eer aandoet met een bikkel-

'Het behoud van fabrieksmonumenten is essentieel voor New York'

harde barfight. Iets over een rookverbod en een lage tolerantiegrens van de dienstdoende bouncer.

za Het appartement begint al als een tweede thuis te voelen en er ook zo uit te zien. Je verwacht elk moment *Woody Allen* uit een zijdeur. New York went snel. We ontbijten in coffeshop Café Café op de hoek, aansluitend runshoppen bij megawarenhuis Century 21, pal tegenover Ground Zero. Het nog steeds gapende gat doet denken aan de kansloze oorlog in Irak die vandaag vier jaar oud is. Gelukkig groeit ook in Amerika het verzet tegen die zinloze opoffering van soldatenlevens met de dag.

Als er iets is waar New York City geen gebrek aan heeft, dan is het wel aan opkomende wijken. De ene na de andere buurt is plotseling de nieuwste hotspot voor hippe horeca of designershops en jachtgebied voor projectontwikkelaars. Hell's Kitchen is een van die wijken en heeft in de volksmond de oude naam

weer terug gekregen: Clinton. Klinkt wat vriendelijker. Zo ook South of Bronx: SoBo. In navolging van SoHo, Meatpacking District, Nolita, Chelsea, enzovoort. De prijzen schieten hier met groot gemak omhoog.

Ook buiten Manhattan staan ze in de rij voor de stadsdelen in opkomst. In Brooklyn gaan we eerst naar een fototentoonstelling bij uitgeverij The Powerhouse Arena. Prachtige grofkorrelige zwart-witportretten van *Nigel Parry* die half beroemd Amerika al voor de camera heeft gehad en tot z'n beste vrienden rekent. Hier vinden we ook het pas verschenen boek *Hoopla* van Crispin, Porter + Bogusky, dat met toepassing van Hooplanetics uitgroeide tot een reclamebureau met één miljard dollar omzet in de Verenigde Staten. Niet verkeerd voor een lokaal bureau.

We hoppen een eiland verder naar Williamsburg, een oude arbeiderswijk boven Brooklyn Heights, waar de vrouwen in ons gezelschap zich te buiten gaan aan vintage designerkleding bij Beacon's Closet en de mannen een St. Patrick's Day-borrel pakken in de dichtstbijzijnde Ierse kroeg.

In de metro terug naar Manhattan zit een zwerver te midden van zijn bezittingen - plastic tassen en dozen - in de hoek van de coupé. Hij legt vanonder zijn dikke winterjas de laatste hand aan zichzelf. Of zoals *Mirla* opmerkt: 'het ejaculeert hier volledig uit de hand'. De gemiddelde New Yorker haalt z'n schouders op bij deze eigen invulling van het begrip 'metroseksueel'.

zo Vandaag staat ter compensatie van de afgelopen donkere dagen een verlichtende swingende dienst in een Baptistenkerk midden in Harlem op het programma. De opzweepende en indringende zwarte dominee laat een diepe indruk achter bij alle Buckle-uppers. Of zoals *Marvin* het samenvat: 'zelden zo'n goeie productpresentatie gezien'. We gaan tenslotte zoals we kwamen; met een witte limo terug naar JFK. Maar nu met een dikke vette koffer vol inspiratie en nieuwe ideeën.

Eigenlijk was de hele trip een doorlopend groot hoogtepunt op zichzelf, vanwege de interessante mix en balans van cultuur, design, drank en gewoon oud-Hollands 'de Big Apple opsnuiven'.

Na Berlijn en New York is de volgende Buckle-up-bestemming het Burning Man-festival in de woestijn van Nevada, van 27 augustus tot 3 september 2007. De inschrijving is inmiddels begonnen.

